

anna, allar upplýsingar um fullgildingar, yfirlýsingar og uppsagnir, sem hann hefur skrásett í samræmi við ákvæði næstu greina hér á undan.

17. gr.
Í lok hvers 10 ára tímabils frá gildistöku samþykktar þessarar skal stjórnarnefnd Alþjóðavinnuáskrifstofunnar leggja fyrir allsherjarþingið skýrslu um framkvæmd samþykktarinnar, og skal hún jafnframt athuga það, hvort æskilegt sé að setja á dagskrá þingsins tillögur um endurskoðun hennar allrar eða hluta hennar.

18. gr.
1. Ef þingið gerir nýja samþykkt um breytingar á samþykkt þessari allri eða hluta hennar, skal:
 - a. fullgilding meðlims á hinni nýju, endurskoðuðu samþykkt ipso jure skoðast sem tafarlaus uppsögn á þessari samþykkt, hvað sem ákvæðum 14. greinar hér að framan líður, frá þeim tíma er hin nýja, endurskoðaða samþykkt hefur öðlazzt gildi;
 - b. meðlimum ekki heimilt að fullgilda þessa samþykkt, frá því er hin nýja, endurskoðaða samþykkt öðlast gildi;
 2. Samþykkt þessi skal, hvað sem öðru líður, vera í gildi, eins og hún er nú að formi til og efni, hvað snertir þá meðlimi, sem hafa gullgilt hana, en ekki hina endurskoðuðu útgáfu hennar.

19. gr.
Hinn enski og franski texti þessarar samþykktar skulu jafngildir.

Þetta er staðfestur texti samþykktar þeirrar, sem löglega var gerð á 32. þingi Alþjóðavinnuáskrifstofunnar, sem haldið var í Genf og slitið 2. dag júlímánaðar 1949.

Þessu til staðfestu höfum vér undirritað hann í dag, átjándan dag ágústmánaðar 1949.

Forseti þingsins

Guildhaume Myrddin-Evans.

Forstjóri Alþjóðavinnuáskrifstofunnar

David A. Morse.

II. Samþykkt nr. 92 um vistarverur skipverja um borð í skipum (endurskoðuð 1949).

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

1. Samþykkt þessi tekur til allra vélknúinna hafskipa, sem annast flutninga á farni eða farþegum í atvinnuskyni og skráð eru í löndum, þar sem þessi samþykkt gildir, hvort sem þau eru í eigu hins opinbera eða einstaklinga.
2. Með lögum eða reglugerðum hvers lands skal ákveða, hvenær skip skuli teljast hafskip í merkingu þessarar samþykktar.
3. Samþykkt þessi tekur ekki til:
 - a. skipa undir 500 lestum;
 - b. skipa, sem aðallega eru seglknúin, en hafa hjálparvélar;

ann hefur

stjórnar-
ýrslu um
skilegt sé
a hennar.

allri eða

er skoðast
4. greinar
samþykkt

hin nýja,

er nú að
ekki hina

32. þingi
júlímán-

stmánaðar

þuð 1949).

ga á farni
samþykkt

uli teljast

- c. skipa, sem stunda fiskveiðar, hvalveiðar eða aðra hliðstæða atvinnu;
d. dráttarbáta.
4. Þó skal samþykktin, þegar sanngjarnt og fært þykir, gilda um:
- a. skip, sem eru 200—500 lestir;
b. vistarverur manna, sem gegna venjulegum sjómenskustörfum á skipum er stunda hvalveiðar eða hliðstæða atvinnu
5. Einnig má þó víkja frá ákvæðum III. kafla þessarar samþykktar, að því snertir hvaða skip sem er, hafi hlutaðeigandi stjórnvald, að loknum viðræðum við félag útgerðarmanna og/eða útgerðarmenn, svo og viðurkennd stéttarfélag sjómanna, fullvissað sig um, að þau frávik, sem gera á, hafi í för með sér svarandi hagsbætur, þannig að kjörin í heild verði ekki óhagstæðari heldur en þau væru, ef ákvæðum samþykktarinnar væri heitt að fullu. Hlutaðeigandi aðildarríki skal gefa forstjóra Alþjóðavinnuáskrifstofunnar upplýsingar um öll slík frávik, en hann kemur þeim til vitundar aðildarríkja Alþjóðavinnuáskrifstofunnarinnar.

2. gr.

Í samþykkt þessari merkir:

- a. „skip“ = skip, sem samþykktin tekur til;
b. „lestir“ = brúttó rúmlestir (gross register tons);
c. „farþegaskip“ = skip, sem hafa annaðhvort (I.) gilt öryggisskirteini, útgefið samræmi við gildandi ákvæði Alþjóðasamþykktar um lífsöryggi á sjó, eða (II.) farþegaskipsskirteini;
d. „yfirmaður“ = hvern þann mann, annan en skipstjóra, sem telst yfirmaður samkvæmt landslögum eða reglugerðum, eða samkvæmt heildarsamningum eða venju, séu slík lög eða reglugerðir ekki fyrir hendi;
e. „undirmaður“ = skipverja, sem ekki er yfirmaður;
f. „bátismaður“ = undirmann, sem hefur eftirlits- eða sérstök ábyrgðarstörf með höndum og telst bátismaður samkvæmt landslögum eða reglugerðum, eða samkvæmt heildarsamningum eða venju, séu slík lög eða reglugerðir ekki fyrir hendi;
g. „vistarverur skipverja“ = það svefnrými, matrými, hreinlætisrými og seturými sem ætlað er skipshöfninni til afnota;
h. „fyrir mælt“ = fyrir mælt í landslögum eða reglugerðum eða af hlutaðeigandi stjórnvaldi;
i. „viðurkennt“ = viðurkennt af hlutaðeigandi stjórnvaldi;
j. „endurskráð“ = skráð að nýju, þegar saman fara skipti á skráningarlandi og eigendaskipti.

3. gr.

1. Hvert það aðildarríki, sem bundið er af samþykkt þessari, skuldbindur sig til þess að hafa í gildi lög eða reglugerðir, sem tryggja framkvæmd ákvæða II., III. og IV. kafla þessarar samþykktar.
2. Lögin eða reglugerðirnar skulu:
- a. skylda hlutaðeigandi stjórnvald til að kynna ákvæði þeirra öllum hlutaðeigendum;
b. greina þá aðila, sem ábyrgð bera á framkvæmd þeirra;
c. ákveða hæfileg viðurlög við brotum á þeim;
d. kveða á um eftirlitskerfi, sem tryggja nægilega raunhæfa framkvæmd þeirra;
e. skylda hlutaðeigandi stjórnvald til að hafa samráð við samtök útgerðarmanna og/eða útgerðarmenn og viðurkennd stéttarfélag sjómanna um samningu reglugerða, svo og að hafa eins nána samvinnu og hægt er við þessa aðila um framkvæmd þeirra.

II. KAFLI

Uppdrættir og eftirlit með vistarverum skipverja.

4. gr.

1. Áður en smíði skips er hafin, skal leggja fyrir hlutaðeigandi stjórnvald til samþykktar uppdrátt af skipinu, er sýni með tilteknum mælikvarða staðsetningu og fyrirkomulag vistarvera skipshafnar.
2. Áður en hafin er smíði vistarvera skipshafnar, og áður en breytt er vistarverum í eldra skipi eða þær endurbyggðar, skal leggja fyrir hlutaðeigandi stjórnvald til samþykktar nákvæmar teikningar af vistarverunum og upplýsingar um þær. Skulu teikningar þessar sýna í tilteknum mælikvarða og í tilskildum atriðum staðsetningu hvers rýmis, fyrirkomulag húsgagna og innréttinga, fyrirkomulag loftræstingar, lýsingar og hitunar svo og hreinlætistækja. Þó má, ef sérstaklega stendur á eða bráðabirgðabreytingar eða endurbyggingar eru framkvæmdar utan skráningarlands skips, telja nægilegt til uppfyllingar þessu ákvæði, að teikningarnar séu síðan lagðar fyrir hlutaðeigandi stjórnvald til samþykktar.

5. gr.

Hlutaðeigandi stjórnvald skal jafnan skoða skip og fullvissa sig um, að vistarverurnar fullnægi ákvæðum laga og reglugerða:

- a. þegar það er skráð eða endurskráð;
- b. þegar vistarverum skipverja hefur verið breytt verulega eða þær endurbyggðar; eða
- c. þegar viðurkennt stéttarfélag sjómanna, sem allir eða nokkrir af skipshöfn eru meðlimir í, eða tiltekinn fjöldi eða hluti skipverja hefur kvartað við hlutaðeigandi stjórnvald yfir því, að vistarverur skipshafnarinnar séu ekki í samræmi við ákvæði samþykktar þessarar. Slíkar kvartanir skulu bornar fram í tilteknu formi og það tímanlega, að skipið tefjist ekki af þeim sökum.

III. KAFLI

Kröfur til vistarvera skipverja.

6. gr.

1. Staðsetningu vistarvera, aðgangi að þeim, byggingarlagi þeirra og afstöðu þeirra hverrar til annarrar skal þannig háttáð, að tryggt sé nægilegt öryggi, vernd gegn veðri og sjó, einangrun fyrir hita eða kulda, óhæfilegum hávaða og útgufun eða útstreymi frá öðrum hlutum skipsins.
2. Engin bein opin leið skal vera milli svefnrýmis annars vegar og farmrýmis, vélarúms, eldhúss, ljósa- eða málningarklefa, þilfarsgeymslna og vélarrúms og annarra meiri háttar geymslna, þurrkklefa eða sameiginlegra hreinlætisklefa eða salerna hins vegar. Sá hluti þiljanna, sem aðskilur slík rými frá svefnrými, svo og ytri þiljur skulu traustlega byggð úr stáli eða öðru viðurkenndu efni, og vera skulu þær vatns- og gasþéttar.
3. Ytri þiljur svefnrýma og matslofa skulu vandlega einangraðar. Allur vélaumbúnaður og allar þiljur, sem liggja að eldhúsi og öðrum stöðum, þar sem hiti myndast, skulu vandlega einangruð, sé nokkur hættá á, að hitinn leiðist til nálægra vistarvera eða ganga. Þess skal einnig gætt að varna hitun frá gufu- og/eða heitsvatnsleiðslum.
4. Innþiljur skulu gerðar úr viðurkenndu efni, sem ekki er líklegt að meindýr setjist í.
5. Svefnrými, matstofur, hvíldarsalir og gangar í vistarverum skipverja skulu vandlega einangruð gegn sagga og ofhitun.

6. Aðalgufupípur og útblásturspípur fyrir vindur og þess háttar áhöld mega ekk liggja um vistarverur skipverja, og eigi skulu þær heldur liggja um ganga, sem liggja til vistarvera skipverja, sé hægt af tæknilegum ástæðum að komast h þvi. Liggi þær um slíka ganga, skulu þær vandlega einangraðar og innbygðar.
7. Innri klæðning eða þilplötur skulu gerðar úr efni með yfirborði, sem auðvelt er að halda hreinu. Eigi má nota plægð borð eða annað, sem líklegt er að óþrif setjist í.
8. Hlutaðeigandi stjórnvald skal ákveða, í hve ríkum mæli skuli við bygging vistarveranna gera ráðstafanir til að koma í veg fyrir eða varna útbreiðslu eld.
9. Þil og loft í svefnrými og matstofum skulu þannig gerð, að auðvelt sé að halda þeim hreinum, og séu þau máluð, skal það gert með ljósum litum. Kalk má ekki nota.
10. Þilfleti skal endurnýja og gera við eftir þörfum.
11. Gólf í öllum vistarverum skipverja skulu vera úr viðurkenndu efni og af viðurkenndri gerð. Skulu þau vera gufupétt og auðvelt að halda þeim hreinum.
12. Þegar gólf eru gerð úr samsettu efni, skulu samskeyti þeirra við veggir veru ihvolf til þess að koma í veg fyrir sprungur.
13. Sjá skal fyrir nægilegu frárennsli.

7. gr.

1. Svefnrými og matsalir skulu nægilega loftræst.
2. Loftræstingarkerfið skal vera þannig úr garði gert, að það geti haldið loftinu góðu og tryggð sé nægileg hreyfing þess, hvað sem veðri og loftslagi líður.
3. Skip, sem að jafnaði sigla um hitabeltið og Persaflóa, skulu búin sjálfvirk loftræstingu og rafsnældum. Þó þarf aðeins að hafa annað hvort þessa í þeim rýmum, sem það gefur fullnægjandi loftræstingu.
4. Skip, sem eru í siglingum utan hitabeltisins, skulu annaðhvort búin sjálfvirk loftræstingu eða rafsnældum. Hlutaðeigandi stjórnvald má veita undanþágu frá þessu ákvæði fyrir skip, sem yfirleitt sigla um hin köldu höf norður- eða suðurhvels jarðar.
5. Afl það, sem þarf til að knýja loftræstingu samkv. 3. og 4. málsgrein, skal jafnan vera fyrir hendi, ef mögulegt er, þegar skipverjar dveljast eða vinna um borð og ástæður krefja.

8. gr.

1. Leggja skal fullnægjandi hitakerfi í vistarverur skipverja, nema skipið eigi eingöngu að sigla um hitabeltið eða Persaflóa.
2. Ef mögulegt er, skal hitakerfið jafnan starfrækt, þegar skipverjar dveljast eða vinna um borð og ástæða er til.
3. Öll þau skip, sem búin skulu hitakerfum, skulu hituð með gufu, heitu vatni, heitu lofti eða rafmagni.
4. Í öllum skipum, þar sem hitað er upp með brennsluofnum, skulu gerðar ráðstafanir til að tryggja, að þeir séu nægilega stórir, vel upp settir og einangraðir, svo og að þeir spilli ekki andrúmslofti.
5. Með hitakerfinu skal vera hægt að halda hitanum í vistarverum skipverja hæfilegum í venjulegu veðurfari og loftslagi, sem búast má við með tilliti til starfrækslu skipsins. Hlutaðeigandi stjórnvald skal ákveða þær reglur, sem fylgja þær í þessu efni.
6. Miðstöðvarofnum og öðrum hitatækjum skal þannig fyrir komið og þau þannig varin, ef þörf krefur, að eigi stafi af þeim eldhætta, annar háski eða óþægindi fyrir íbúana.

9. gr.

1. Að undanskildum þeim sérstöku tilhögunum, sem leyfðar kunna að vera á farþægaskipum, skulu svefnrými og matsalir nægilega lýstir með dagsbirtu, svo og búin nægri lýsingu.

vald til samsetningu og

ur vistarverandi stjórn lýsingar um skildum atinga, fyrir. Þó má, ef eru framfar þessu áald til sam-

, að vistar-

urbyggðar;

skipshöfn y við hluttkki í samtar fram í 1.

öðu þeirra ernd gegn gufun eða

urmrýmis, rúnis og lætisklefa vefnrými, 1 efni, og

vélaumsem hiti st til nárá gufu-

meindýr

ja skulu

2. Allt rými skipverja skal nægilega lýst. Lágmarkskrafa til dagsbirtu í dvalar-rými skal vera sú, að maður með eðlilega sjón geti á björtum degi lesið venju-legt dagblað hvar sem er í rými því, sem hægt er að hreyfa sig í óþvingað. Þegar ekki er hægt að sjá fyrir nægilegri dagsbirtu, skal séð fyrir ofangreindu lágmarki af annarri lýsingu.
 3. Í öllum skipum skal hafa rafljós í vistarverum skipverja. Ef ekki eru tvennir sjálfstæðir aflvakar til framleiðslu rafmagns til ljósa, skal séð fyrir sérstaklega gerðum lömpum eða ljósaútbúnaði til vara, ef á þarf að halda.
 4. Ljósum skal þannig fyrir komið, að þau komi íbúum vistarveranna að sem fyllstum notum.
 5. Í svefnklefum skal leslömpum komið fyrir við höfðalag hverrar rekkju.
10. gr.
1. Svefnklefar skulu vera ofan hleðslulínu, miðskips eða aftur á.
 2. Þegar sérstaklega stendur á, getur hlutaðeigandi stjórnvald leyft, að svefnklefar séu hafðir í framhluta skips, ef af stærð þess, gerð eða ætluðum afnotum leiðir, að önnur staðsetning væri óskynsamleg eða óframkvæmanleg. Þó mega þeir aldrei vera framan við árekstrarskilrúm.
 3. Hlutaðeigandi stjórnvald getur leyft, að svefnklefar séu hafðir undir hleðslu-marki, enda séu gerðar fullnægjandi ráðstafanir til lýsingar og loftræstingar, en þó mega þeir aldrei vera undir göngum, sem notaðir eru við vinnu.
 4. Gólfplötur í svefnklefum undirmanna skal ekki vera minni en:
 - a. 1,85 m² (20 ferfet ensk) í skipum undir 800 lestun;
 - b. 2,35 m² (25 ferfet ensk) í skipum 800—3000 lesta;
 - c. 2,78 m² (30 ferfet ensk) í skipum, sem eru 3000 lestir eða stærri.
 Í farþegaskipum, þar sem fleiri en fjórir undirmenn búa í einum klefa, skal þó lágmarks gólfplötur fyrir hvern vera 2,22 m² (24 ferfet ensk).
 5. Nú eru ráðnir á skip slíkir hópar undirmanna, að nauðsynlegt er að ráða mun fleiri menn en ella, og má þá hlutaðeigandi stjórnvald slá af lágmarkskröfunum um gólfleti í svefnklefum, að því er slíka hópa snertir, að því tilskildu:
 - a. að allt svefnrými úthlutað slíkum hópi, eða hópum, sé ekki minna en út-hlutað hefði verið, ef þessi fjölgun hefði ekki átt sér stað; og
 - b. lágmarksgólfplötur fyrir hvern mann í svefnrými sé ekki minni en:
 - (i) 1,67 m² (18 ferfet) í skipum innan við 3000 lestir;
 - (ii) 1,85 m² (20 ferfet) í skipum 3000 lesta og þar yfir.
 6. Við mælingu gólfplatar skal telja með pláss, sem fer undir rekkjur, skápa, dragkistur og sæti. Smávægilegt og óreglulegt aukapláss, sem hvorki eykur raunverulega á svigrúm né hægt er að nota fyrir húsgögn, skal ekki talið með.
 7. Lofthæð í svefnklefum skipverja skal eigi vera minni en 190 cm (6 fet og 3 þuml.).
 8. Svefnklefar skulu vera nægilega margir til þess að hægt sé að hafa einn eða fleiri sérklefa fyrir hverja grein skipshafnarinnar. Hlutaðeigandi stjórnvald má þó slaka á þessu ákvæði, að því er varðar lítil skip.
 9. Fjöldi skipverja, sem búa saman í svefnklefum, má ekki fara fram úr eftirgreindu hámarki:
 - a. yfirmenn starfsdeilda, vélstjórar og stýrimenn, sem stjórna vöktum, og yfir-loftskeytamenn: einn í klefa;
 - b. aðrir yfirmenn: einn í klefa, sé hægt að koma því við, og aldrei fleiri en tveir;
 - c. bátsmenn: einn eða tveir í klefa, en aldrei fleiri;
 - d. aðrir undirmenn: tveir eða þrír í klefa, eftir því sem hægt er að koma því við, og aldrei fleiri en fjórir.
 10. Með það fyrir augum að tryggja góð íbúðarskilyrði og meiri þægindi, getur hlutaðeigandi stjórnvald, að höfðu samráði við félagssamtök útgerðarmanna

lar-
nju-
egar
lág-
nnir
lega
sem

vefn-
otum
nega
ðslu-
ngar,

klefa,
mun
öfun-
du:
n út-

drag-
raun-
ð.
fet og
n eða
nvald

eftir-
g yfir-
siri en
na því

getur
manna

- og/eða útgerðarmenn og viðurkennd sjómannafélög, gefið leyfi til þess, að í ákveðnum farþegaskipum séu allt að tíu undirmenn látnir húa saman í klefa.
11. Á áberandi stað í hverjum svefnklefa skal rita greinilega og á haldgóðan hátt hámarkstölu þeirra, sem þar mega húa.
 12. Hver skipverji skal hafa rekkju út af fyrir sig.
 13. Eigi má skipa rekkjum hlið við hlið, þannig að ekki verði komizt í eina án þess að fara yfir aðra.
 14. Eigi skulu meira en tvær rekkjur vera hver upp af annarri og meðfram skips- hlið ekki nema ein röð, enda séu ljórar yfir rekkjunum.
 15. Þar, sem rekkjur eru hver upp af annarri, má neðri rekkjan ekki vera nær gólfi en 30 cm (12 þuml.). Efri rekkjan skal vera um það bil miðja vegu milli neðri brúnar þilfarsbita og rekkjubotns neðri rekkju.
 16. Lágmarksinnammál rekkju skal vera 190 × 68 cm (6' 3" × 2' 3").
 17. Rúmstæði og bríkur, ef nokkrar eru, skulu vera úr viðurkenndu efni, hörðu og sléttu, sem ekki er líklegt að eyðist eða safni í sig óþrifum.
 18. Séu rúmstæði gerð úr pípum, skulu þær vera vel lokaðar og heilar, svo að óþrif komist ekki inn í þær.
 19. Í hverri rekkju skal vera fjaðrabotn eða fjaðradýna, svo og dýna úr viður- kenndu efni. Í dýnur skal ekki nota hálm eða annað efni, sem líklegt er að óþrif setjist í.
 20. Þegar ein rekkja er yfir annarri, skal hafa rykheldan botn úr tré, striga eða öðru hentugu efni undir fjaðrabotni efri rekkjunnar.
 21. Svefnklefar skulu þannig skipulagðir og búnir, að íbúum þeirra séu tryggð við- unandi þægindi og auðvelt sé að halda þeim hreinum.
 22. Meðal húsgagna skal vera klæðaskápur fyrir hvern mann. Klæðaskápar þessir skulu vera minnst 152 cm (5 fet) á hæð og þverskurður þeirra a. m. k. 19,30 dm² (300 ferþuml.). Í þeim skal vera hilla. Enn fremur skal vera á þeim hespa fyrir lás, sem skipverjar leggja sér til sjálfir.
 23. Í hverjum svefnklefa skal vera borð eða skrifborð. Má það vera hvort sem er fast, lagt upp að vegg eða rennt fram, og þægilegt sæti eftir þörfum.
 24. Húsgögnin skulu gerð úr hörðu, sléttu efni, sem ekki er líklegt að vindi sig eða eyðist.
 25. Skúffur eða tilsvarendi geymslurúm hvers manns skal eigi vera minna en 0,56 m³ (2 rúmfet).
 26. Tjöld skulu vera fyrir kýraugum í svefnklefum.
 27. Í svefnklefum skal vera spegill, litlir skápar fyrir hreinlætisáhöld, bókahilla og nægilega margir fatasnagar.
 28. Að svo miklu leyti sem unnt er, skal raða skipshöfn þannig í svefnklefa, að vaktir séu aðskildar og að menn, sem vinna á daginn, séu ekki í sama klefa og menn, sem skipta vöktum.

11. gr.

1. Öll skip skulu búnin nægilegum matsölum.
2. Í skipum innan við 1000 lestir skulu vera sérstakir matsalir fyrir:
 - a. skipstjóra og yfirmenn;
 - b. aðstoðarstjórnendur og aðra undirmenn.
3. Í skipum, sem eru 1000 lestir eða þar yfir, skulu vera sérstakir matsalir fyrir:
 - a. skipstjóra og yfirmenn;
 - b. bátsmenn og aðra háseta;
 - c. aðstoðarvélstjóra og aðra undirmenn við vélgæzlu.

Þó má:

- (i) ráðstafa þeim tveimur matsölum, sem ætlaðir eru bátsmönnum, undir- vélstjórum og öðrum undirmönnum, þannig, að annar þeirra sé hafður fyrir bátsmenn og undirvélstjóra og hinn fyrir aðra undirmenn;

- (ii) hafa sameiginlegan matsal fyrir bátsmenn, aðstoðarvélstjóra og aðra undirmenn á þilfari og í vélarrúmi, ef útgerðarmannasamtök og/eða útgerðarmenn og viðurkennd stéttarfélag hlutaðeigandi farmanna óska þess.
4. Hæfilegan matsal skal ætla matreiðslu- og þjónustufólki, annaðhvort þannig, að það fái sérstakan sal fyrir sig, eða afnot matsals, sem öðrum er ætlaður. Sé skipið 5000 lestir eða þar yfir, með meira en fimm manna matreiðslu- og þjónustuliði, skal til athugunar haft að fá því sérstakan matsal.
 5. Stærð hvers matsals og búnaður skal vera nægilegur fyrir þann fjölda manna, sem búast má við að noti hann samtímis.
 6. Matsalir skulu búnir nægum borðum og viðurkenndum sætum fyrir þann fjölda manna, sem ætla má að noti hann samtímis.
 7. Hlutaðeigandi stjórnvald getur veitt þær undanþágur frá framanskráðum reglum, sem nauðsynlegar kunna að vera vegna sérstakra aðstæðna á farþegaskipum.
 8. Matsalir skulu vera aðskildir frá svefnklefum og eins nálægt eldhúsi og hægt er.
 9. Þar, sem ekki eru búnir, sem innangengt sé í úr matsölum, skal sjá fyrir góðum skápum til geymslu borðbúnaðar og útbúnaði til uppþvotta.
 10. Borðplötur og setur á sætum skulu vera úr efni, sem þolir raka, er sprungulaust og auðvelt að hreinsa.

12. gr.

1. Á öllum skipum skulu skipverjar hafa aðgang að einu eða fleiri opnum þilfarsplássum í frístundum sínum. Skulu slík pláss vera hæfilega stór miðað við stærð skipsins og fjölda skipverja.
2. Sjá skal yfirmönnum og undirmönnum fyrir þægilega staðsettum vistarverum til hvíldar, búnum nægilegum húsgögnum. Þegar ekki er séð fyrir sérstökum vistarverum í þessu skyni, skal matsölum þannig fyrir komið og þeir þannig búnir húsgögnum og öðru, að þeir séu hentugir til hvíldar.

13. gr.

1. Í öllum skipum skal séð fyrir nægilegum hreinlætisgögnum, þ. á m. þvottaskálum, baðkerum og/eða steypiböðum.
2. Eigi skulu aðskilin vatnssalarni vera færri en hér segir:
 - a. þrjú í skipum innan við 800 lestir;
 - b. fjögur í skipum 800—3000 lesta;
 - c. sex í skipum 3000 lesta eða þar yfir;
 - d. í skipum, þar sem loftskemtann búa aðskildir frá öðrum, skal hreinlætisútbúnaði komið fyrir nálægt vistarverum þeirra eða áfast við þær.
3. Með lögum eða reglugerðum hvers lands skal kveða á um skiptingu vatnssalerna á hinar ýmsu starfsgreinar í samræmi við ákvæði fjórða töluliðar þessarar greinar.
4. Hreinlætistæki fyrir alla þá skipverja, sem ekki búa í klefum, þar sem aðgangur er að sértækjum, skulu látin í té öllum starfsgreinum skipshafnar svo sem hér segir:
 - a. eitt baðker og/eða eitt steypibað fyrir hverja átta menn eða færri;
 - b. eitt vatnssalarni fyrir hverja átta menn eða færri;
 - c. ein þvottaskál fyrir hverja sex menn eða færri.

Fari tala manna í ákveðnum flokki fram úr heilu margfeldi nefndra talna, svo að einungis nemi minna en helmingi hennar, má þó sleppa því broti við útreikninga samkvæmt þessari grein.
5. Þegar um er að ræða skip, sem hafa yfir 100 manna áhöfn alls, og farþegaskip, sem að jafnaði eru í ferðum, sem ekki taka meira en fjórar stundir, getur hlutaðeigandi stjórnvald tekið til athugunar sérstakar ráðstafanir eða slegið af kröfunum um fjölda hreinlætistækja.

- ndir-
rðar-

g, að
r. Sé
þjón-
anna,

jölda

regl-
upum.
gt er.
óðum

ngu-

1 þil-
ð við

erum
ökum
annig

votta-

lætis-

lerna
sasar

ngur
n hér

talna,
ti við

askip,
getur
ðið af
6. Í öllum sameiginlegum hreinlætisklefum skal vera kalt og heitt ferskvatn eða tæki til að hita það. Hlutaðeigandi stjórnvald getur, að höfðu samráði við útgerðarmannasamtökin og/eða útgerðarmenn og viðurkennd stéttarsamtök farmanna, ákveðið hámark þess ferskvatns, sem krefjast má, að útgerðin láti hverjum skipverja í té á dag.
 7. Þvottaskálar og baðker skulu vera hæfilega stór. Þau skulu gerð úr viðurkenndu efni með sléttu yfirborði, sem ekki er líklegt að springi, flagni eða eyðist.
 8. Á öllum vatnssalernum skal vera loftrás út undir bert loft, aðskilin frá öðrum loftrásum.
 9. Öll vatnssalerni skulu vera af viðurkenndri gerð, með nægilegu vatni til skolonar hvert fyrir sig, sem hægt sé að grípa til hvenær sem er.
 10. Skolpleiðslur og leiðslur frá salernum skulu vera hæfilega víðar og þannig lagaðar, að sem minnst hættu sé á stíflun í þeim og auðvelt sé að hreinsa þær.
 11. Hreinlætisklefar, sem ællaðir eru fleiri en einum manni, skulu fullnægja þessum skilyrðum:
 - a. Gólf skulu vera úr viðurkenndu haldgóðu efni, sem auðvelt er að hreinsa, rakabétt með góðu afrennsli.
 - b. Þiljur skulu vera úr stáli eða öðru viðurkenndu efni og vatnspéttar a. m. k. upp í 23 cm (9 þuml.) hæð frá gólfi.
 - c. Þeir skulu vera nægilega lýstir, upphitaðir og loftræstir.
 - d. Vatnssalerni skulu liggja vel við svefnklefum og þvottaklefum, en aðskilin frá þeim og ekki í beinu sambandi við svefnklefa eða ganga, sem einungis liggja milli svefnklefa og salerna. Þetta ákvæði gildir þó ekki þar, sem vatnssalerni er í klefa milli tveggja svefnklefa, sem ekki búa fleiri en fjórir í samtals.
 - e. Þar, sem fleiri en eitt vatnssalerni eru í sama klefa, skal þilja á milli þeirra, svo að þau séu hvert út af fyrir sig.
 12. Í öllum skipum skal vera útbúnaður til að þvo og þurrka föt, og skal hann miðast við fjölda skipverja og hve langan tíma skipið er venjulega í ferð.
 13. Meðal útbúnaðar til þvotta á fatnaði skulu vera vaskar, sem hægt er að setja upp í þvottaklefunum, ef ekki er hægt með góðu móti að koma fyrir sérstökum klefum í þessu skyni. Skal þar séð fyrir nægu ferskvatni, köldu og heitu, eða áhöldum til að hita það.
 14. Útbúnaði til að þurrka fatnað skal komið fyrir í klefum, sem séu aðskildir frá svefnklefum og matsölum. Klefar þessir skulu vera nægilega loftræstir og hitaðir og búnir snúrum eða öðrum útbúnaði til að hengja upp fatnað.

14. gr.

1. Hafa skal sérstaka sjúkraklefa í öllum þeim skipum, sem hafa meira en fimmtán manna áhöfn og eru í ferðum, sem taka meira en þrjá daga.
2. Sjúkraklefar skulu vera vel staðsettir, svo að auðvelt sé að komast að þeim, vel fari um þá, sem þar liggja, og að þeir geti fengið næga aðhlyningu, hvernig sem viðrar.
3. Fyrirkomulagi dyra, rekkna, ljósa, loftræstingar, upphitunar og vatnsleiðslna skal þannig hagað, að sem bezt fari um þá, sem í sjúkraklefunum liggja, og sem auðveldast sé að hjúkra þeim.
4. Hlutaðeigandi stjórnvald skal ákveða, hve margar sjúkrarekkjur skuli vera.
5. Þeir, sem í sjúkraklefum liggja, skulu hafa aðgang að sérstöku vatnssalerni. Skal það vera annaðhvort áfast við klefann eða rétt hjá honum.
6. Sjúkraklefa má ekki nota til annars en hjúkrunar sjúkum.
7. Í öllum þeim skipum, sem ekki hafa lækni, skal vera viðurkennd lyfjakista með auðskildum leiðbeiningum.

15. gr.

1. Hafa skal nægileg og vel loftræst pláss til að hengja sjóklæði í utan svefnklefa, en vel aðgengileg frá þeim.
2. Á skipum yfir 3000 lestir skulu tveir klefar útbúnir sem skrifstofur. Skal annar þeirra vera handa þeim, sem á þilfari vinna, en hinn fyrir þá, sem vinna í vélarúmi.
3. Á skipum, sem sigla reglulega til hafna, þar sem plága er að moskitóflugum, skal gera ráðstafanir til að verja vistarverur skipverja fyrir þeim með því að setja hæfileg net fyrir kýraugu, loftventla og dyr út á opið þilfar.
4. Öll skip, sem eru í reglubundnum ferðum til eða innan hitabeltisins eða Persaflóa, skulu búin sóltjöldum yfir opnu þilfari, yfir vistarverum skipverja og einnig yfir þilfarsplássi, sem ætlað er skipverjum í fristundum þeirra.

16. gr.

1. Þegar um er að ræða skip þau, sem nefnd eru í 5. málsgrein 10. greinar, getur hlutaðeigandi stjórnvald slakað á ákvæðum fyrirfarandi greina, að því er snertir þá skipverja, sem þar greinir, að svo miklu leyti sem nauðsynlegt kann að vera að taka tillit til sérstakra þjóðlegra siða þeirra og venja. Einkum má gera sérstakar ráðstafanir varðandi fjölda manna í svefnklefum, svo og um matsali og hreinlætistæki.
2. Við tilslökun á nefndum ákvæðum skal hlutaðeigandi stjórnvald bundið ákvæðum 1. og 2. málsgreinar 10. greinar, svo og ákvæðum um lágmarkssvefnrými, sem ákveðið er fyrir slíka flokka undirmanna í 5. málsgrein 10. greinar.
3. Á skipum, þar sem einhver starfsdeild skipshafnarinnar er skipuð mönnum með mjög ólíka þjóðlega siði og venjur, skal sjá fyrir aðskildum og hæfilegum svefn- og dvalarrýmum, eftir því sem nauðsynlegt er, til að uppfylla þarfir hinna mismunandi flokka.
4. Á skipum þeim, sem um getur í 5. málsgrein 10. greinar, skal sjúkraklefum, matsölum, bað- og hreinlætisklefum þannig fyrir komið og við haldið, að þeir að fjölda og raunhæfri nytsemi séu jafnir eða sambærilegir við það, sem tíðkast á öllum öðrum skipum svipaðrar tegundar, sem skrásett eru innan sama skráningarlands.
5. Þegar hlutaðeigandi stjórnvald semur sérreglur samkvæmt þessari grein, skal það hafa samráð við hlutaðeigandi viðurkennd stéttarsamtök farmanna, svo og samtök útgerðarmanna og/eða útgerðarmenn þá, sem farmennina ráða.

17. gr.

1. Vistarverum skipverja skal haldið hreinum og í góðu ástandi til íbúðar. Ekki má geyma í þeim vörur eða muni, sem íbúar þeirra eiga ekki sjálfir.
2. Skipstjóri eða sá yfirmaður, sem hann skipar til þess, skal ásamt einum eða fleiri skipverjum skoða allar vistarverur a. m. k. einu sinni í viku. Bóka skal niðurstöður hvernar slíkrar skoðunar.

IV. KAFLI

Hversu beita skal samþykktinni um skip, sem nú eru við lýði.

18. gr.

1. Samþykkt þessi tekur til skipa, sem kjölur er lagður að, eftir að hún gengur í gildi í skráningarlandi þeirra, ef ekki leiðir annað af ákvæðum 2., 3. eða 4. málsgreinar þessarar greinar.
2. Nú er skip fullbyggt, þegar samþykktin öðlast gildi í skráningarlandi þess, en fullnægir ekki lágmarksákvæðum III. kafla þessarar samþykktar, og má þá hlutaðeigandi stjórnvald, að höfðu samráði við félagssamtök útgerðarmanna og/eða

útgerðarmenn og viðurkennd stéttarsamtök farmanna, krefjast þeirra breytinga til samræmingar ákvæðum samþykktarinnar, sem taldar eru framkvæmanlegar með tilliti til þeirra raunhæfu erfiðleika, sem á því eru. Þessar breytingar skulu gerðar þegar:

- a. skipið er endurskráð;
- b. gagngerðar breytingar eru gerðar á byggingu skipsins eða meiri háttar viðgerðir á því eru framkvæmdar eftir fyrir fram gerðum áætlunum, en ekki vegna slyss eða neyðarástands.

3. Nú er verið að byggja skip og/eða breyta því, þegar samþykkt þessi öðlast gildi í skráningarlandi þess, og getur þá hlutaðeigandi stjórnvald, að höfðu samráði við félagssamtök útgerðarmanna og/eða útgerðarmenn og viðurkennd stéttarfélag farmanna, krafizt þeirra breytinga á skipinu til samræmingar ákvæðum samþykktarinnar, sem það telur framkvæmanlegar með tilliti til þeirra raunhæfu erfiðleika, sem því eru samfara. Ber að skoða slíkar breytingar svo sem þær fullnægi endanlega ákvæðum þessarar samþykktar, nema og þangað til skipið er endurskráð.

4. Nú er skip, sem 2. og 3. mgr. tekur ekki til og samþykkt þessi tók ekki til, er það var byggt, endurskráð í öðru skráningarlandi eftir gildistöku samþykktarinnar þar, og getur þá hlutaðeigandi stjórnvald, að höfðu samráði við félagsamtök útgerðarmanna og/eða útgerðarmenn og viðurkennd stéttarfélag farmanna, krafizt þeirra breytinga á skipinu til samræmingar ákvæðum samþykktarinnar, sem það telur framkvæmanlegar með tilliti til þeirra raunhæfu erfiðleika, sem þeim eru samfara. Ber að skoða slíkar breytingar svo sem þær fullnægi endanlega ákvæðum þessarar samþykktar, nema og þangað til skipið er endurskráð.

V. KAFLI

Lokaákvæði.

19. gr.

Ekkert atriði samþykktar þessarar breytir neinum þeim lögum, úrskurðum, venjum eða samningum útgerðarmanna og farmanna, sem tryggja betri kjör en þau, sem samþykktin ákveður.

20. gr.

(Samhljóða 12. gr. samþykktar nr. 91.)

21. gr.

1. Samþykkt þessi skal einungis vera bindandi fyrir þau aðildarríki Alþjóðavinnuálastofnunarinnar, sem látið hafa forstjóra skrá fullgildingar sínar.
2. Hún gengur í gildi sex mánuðum eftir að fullgildingar sjö eftirtalinna ríkja hafa verið skrásettar: Argentína, Ástralía, Bandaríki Ameríku, Belgía, Brazília, Chile, Danmörk, Finnland, Frakkland, Grikkland, Holland, Indland, Írland, Ítalía, Júgóslavía, Kanada, Kína, Noregur, Pólland, Portúgal, Sameinað konungsríki Stóra-Bretlands og Norður-Írlands, Svíþjóð og Tyrkland. Að minnsta kosti fjögur þessara sjö ríkja skulu hvert um sig hafa skipastól, sem sé a. m. k. ein milljón rúmlestir brúttó. Þetta ákvæði er sett hér til þess að auðvelda og flýta fyrir fullgildingu aðildarríkjanna á samþykktinni.
3. Eftir það gengur þessi samþykkt í gildi, að því er snertir hvert aðildarríki, sex mánuðum eftir að fullgilding þess hefur verið skráð.

22.—27. gr.

(Samhljóða 14.—19. gr. í samþykkt nr. 91.)